

Βιβλιογραφία

ΚΙΡΚΑΣΙΟΙ ΚΑΙ ΕΛΛΗΝΕΣ

Ἰππάρχην ἐποχῇ, καθ' ἣν οἱ σφόδρῃ συνέχεον τοὺς Κιρκασίους μετ' ἄλλων τουρκικῶν φυλῶν τῆς Ἀσίας. Εἰς παλαιάν τινα ἐγκυκλίον παιδείαν ἀναγινώσκοντες ἐπὶ τῇ Κιρκασίᾳ γλῶσσαι συγγενεαὶ πρὸς τὴν εἰδικὴν περισσώτερον ἀπὸ τῶν ἄλλων οὐστὶμα γλώσσων. Ἐν τούτοις εἶναι ἀνεπιβόλον ὅτι οἱ σημερινοὶ Κιρκάσιοι τῆς ἀρίστης φυλῆς εἶναι οἱ ἀπ' εὐθείας, ἀπόγονοι τῶν ἀρχαίων κατοίκων τῆς περιφερείας: ἐκείνης τοῦ Κιρκάσου, ἥτις ἀπὸ ἀμνημονεῦτων χρόνων ἦτο γνωστὴ εἰς τοὺς Ἕλληνας (μυθολογία τοῦ Προμηθεῖος, ἐκστρατεία τῶν Ἀργοναυτῶν).

Αἱ μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων παλαιαὶ αὐταὶ σχέσεις ἐξηκολούθησαν καὶ κατὰ τοὺς ἱστορικοὺς χρόνους καὶ κατὰ τὸν Μεσαίωνα. Φαίνεται δὲ ὅτι κατέλειπον ἐν τῇ χώρᾳ ἴσχυρὰ θαυότερα τῶν ὑποτιμημένων. Ὅχι μόνον οἱ Κιρκάσιοι ἐρεῖς χρῆσιν ποιοῦνται ἑλλήνων χαρακτήρων εἰς τὴν γραμμὰς αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ τὸν πρὸς τοὺς Κιρκασίους χρησισμὸν ἀκρίμῃ καὶ σήμερον εἰς τὰς νηπιάδας τῶν σχέσεων γραφῇ, φερρὴ τῇ ἑλληνικῇ.

Ἐκ περισσοῦ ἱκαναὶ ἀρχαῖαι οἱ κοινότητες τῆς Κιρκασίας φέρουν ὀνόματα ἑλληνικὰ ὅτινα ἀποφεύγουν τὴν ἀποκαλύψαν εἰς τοὺς Τούρκους. Ὁ γράφων τὰς γραμμάς ταύτας ἐγνώρισε δέτην Κιρκάσιον τὸ ἀληθινὸν ὄνομα τοῦ ὁποῦ εἶναι ὁ ἀλιγέρης. Ἐν Τουρκίᾳ οὗτος ἔφερε τουρκικὸν ὄνομα. ἔρχεν ἀναμιχθῆναι εἰς τὸ ναυτουρκικὸν κίνημα, ἀπετέλει μέλος τοῦ κομιτάτου. Ἐνὸς καὶ Προδού "ἔτελέγη βουλευτὴς ἐν τῇ τουρκικῇ Κοινοβουλίᾳ καὶ διήρθευσε μέχρι τοῦ Νοεμβρίου τοῦ 1910 τὸ ἡμεπσημιον τηλεγραφικὴν πρακτικὴν τῆς τουρκικῆς κυβερνήσεως.

Διὰ τοὺς εἰς τὰ ἔθνο-ογικά καταγινόμενους σοφοὺς ὑπάρχει λοιπὸν εὐρὸν στάδιον μελετῶν πρὸς ἐξερεύνησιν τῆς πραγματικῆς καταγωγῆς τῶν Κιρκασίων. Ἰσως ζοῦται ἀνακαλύψαν πολὺ τιμα διδόμενα ἐν σειρά φυλλαδίων, ὅτινα ἀπὸ τὸν τίτλον Εὐρυκαλαρτή (τὰ εὐρηκά μου) ἰδημοσιεύσαν ὁ πρόην φρούραρχος Δαρδανελίων. Γιουσουφ πασάς, ἀνήκων καὶ αὐτὸς εἰς ἀρχαίαν ἀρχοντικὴν Κιρκασιανὴν οἰκογένειαν (ὁ ὁποῖος ὡς εἶπε: ὁ ἀναγνώστης ἔγραψε τὸν τίτλον ὅπως προσέφεται οὗτος σήμερον).

Ὁ συγγραφεὺς ὑποστηρίζει εἰς τὰ φυλλάδια ταῦτα ὅτι πολλοὶ λαοὶ εὐρωπαϊκοί, ἰδίως οἱ ἀρχαῖοι Κελτοὶ καὶ οἱ Βάσκοι τῆς σήμερον κατέγονται ἐκ Κιρκασίων. Παράβηται μάλιστα λέξεις ταυτοσημείας ἐν τῇ τῇ Κιρκασίᾳ καὶ ἐν τῇ τῶν Βασκῶν γλώσσῃ. Αὐτοὶ οἱ ἀρχαῖοι κάτοικοι τῆς Θράκης εἶναι Κιρκάσιοι, διότι ἡ λέξις Θράκης, πληθυντικὸν τοῦ θρᾶξ ἐν εἶναι ἄλλο παρὰ οἱ Τσερκῆς, πληθυντικὸς τοῦ Τσερκῆς. Ὁ Γιουσουφ πασάς φαίνεται παρασυρθεὶς ὡς πρὸς τὸ σημεῖον τοῦτο, ἐκ τοῦ ζήλου τοῦ νὰ ἀποδείξῃ ὅτι πάντες οἱ ἐπὶ γῆς λαοὶ εἶναι Κιρκάσιοι. Διότι ἀντιφασμῶς τοῦ ὅτι ἐν πρέπει νὰ βασιζόμεθα ἐπὶ τῷ πληθυντικῷ Θράκης, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ ἐνκοῦ θρᾶξ, φαίνεται ληρομυθία ὅτι ἡ λέξις Τσερκῆς αἰεὶ ὁ παρὰ Τούρκους ἐν χρῆσιν ἀραδικὸς τύπος Τσερκῆς. Ἐν τούτοις οὗτος ἐπὶ τῆς φαινομενικῆς ταύτης κυρίως ἀπηχῆσθαι ὡς Θράξ καὶ Τσερκῆς ἐπλήθυνσεν ἐλόκληρον τόμον ἐκδοθέντα πέρυσιν, εἰς τὸν ὁποῖον προσπαθεῖ νὰ ἀποδείξῃ ὅτι οἱ Θράκες ἦσαν Κιρκάσιοι.

Ἐτερον ἐπιχείρημα, ὅτι πλέον ἀλλόκοτον, ἄλλο εὐρεια εἶναι ἡ παρεξήγησις τοῦ καθ' ἣν ὁ Θρησκείας ἴτο καὶ αὐτὸς Κιρκάσιος ἡ συλλογιστὸν Κιρκασίας καταγωγῆς. Ὁ γράφων τὰς γραμμάς ταύτας ἐγνώρισε καὶ τὸν πρὸς τοὺς Κιρκασίους καὶ τὴν Κιρκασίαν καὶ εἰς ἐπίμετρον καὶ αὐτοὶ οἱ Τρῶες ἦσαν Κιρκάσιοι. Εἰς ἀποδείξιν ὅτι ὁ Ὀμηρὸς καίτοι γράφει ὡς Ἕλληνας ἐπὶ τῇ ἑξήρως τῶν Τρῶων χρησιμοποιοῖ τὸ ἐπὶ ὁποῖον ἱερός ἐννοῶν τὸ Ἰλίον (Ἰλίου ἱρὸν), ἐξ οὗ καταδεικνύονται ἀσυνπαθήσει ὡς ἔτραφε πρὸς τοὺς Τρῶας τοὺς φιλετικούς του ἀδελφούς!! Αὐτὸς ὁ Ὀδυσσεὺς ἦτο καταγωγῆς Κιρκασίας!

Ὁ Γιουσουφ πασάς ἐρεῖται: ἐπὶ ἐτυμολογικῶν λόγων ἀναφέρει ὀνόματα μεθ' ὧν καὶ λέξεις ἐκ τῆς ὁμηρικῆς διαλέκτου ὡς θά ἦδύνατο τις ν' ἀνέορθε κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον παρεφθαρμένους ἐν τῇ Κιρκασίᾳ γλώσσῃ. Ἰποστηρίζει πρὸς τούτοις ὅτι ὁ Ὀδυσσεὺς περιπλανώμενος ἐν ταῖς θαλάσσαις κατὰ τὴν εἰς τὴν πατρίδα του παλιόστησιν ἐπλανήθη οὐχὶ ἀνὰ τὴν Μεσόγειον ἀλλ' ἐν τῇ Εὐξεινῇ, ὅτι ἡ Σχερία ἐν εἶναι ἡ Κέρκυρα ἀλλὰ νηὸς τις ἐν τῇ Μαύρῃ θαλάσσῃ εἰ ἡ ὁμηρικὴ Ἰθάκη καίτοι: οὐχὶ εἰς τὸ Ἰόνιον πέλαγος ἀλλ' εἰς τὸν Εὐξεινον Πόντον καὶ ἀκριβῶς εἰς τὰ παράλια τῆς Κιρκασίας.

Πατρὶς Κ/π. 2 106 1919

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

